

Venstres ordfører så forklare, hvorfor man ikke kan gå ind for den radikale tankegang om, at der minimum gives 50 pct.s compensation, og derudover gives der i forhold til, hvor meget den pågældende har fået ret?

Man er jo gået ind for præmissen om, at der godt kan skelnes imellem at få 49 pct. ret, 50 pct. ret eller 51 pct. ret. Den præmis er man gået ind for, ellers kan man jo ikke lave det skel, som findes i loven, som den ligger nu, så hvorfor ikke gå hele vejen og sørge for, at vi ikke bare kaster skatteborgernes penge i grams, men gør det på en retfærdig og ordentlig måde, så man får compensation i forhold til, hvor meget man har fået ret?

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Nu synes jeg ikke, der er kommet noget voldsomt nyt frem i de indlæg, der er kommet, men jeg skal alligevel kommentere indlægget fra hr. Aage Frandsen.

Efter min opfattelse er det sådan, at der er nøjagtig de samme grunde til at beskytte et lille anpartsselskab, som der er til at beskytte eksempelvis en lille tømrermester, der driver sin virksomhed som personlig virksomhed. Det er skyggeboksning, når man hævder, at det her kun handler om de meget store selskaber som A.P. Møller m.fl., for i virkeligheden består Danmarks erhvervsstruktur jo af en helt anden type virksomheder, typisk meget små virksomheder, der overhovedet ikke har nogen ekspertviden på området.

Kl. 14.55

Til hr. Jens Peter Vernersen skal jeg sige: Efter min opfattelse kan der ikke gives klare regler for, hvordan man skruer en såkaldt medholds-vurdering sammen, men de administrative organer kan se på og lære af domstolens metode. Det er jo sådan, at domstolene rent faktisk hver dag vurderer, hvor meget og hvor lidt medhold de enkelte parter i retssager har fået, og det tror jeg også de administrative myndigheder kan lære ganske hurtigt. Der kan i øvrigt klages til region og styrelse, hvis der er behov for det.

Til hr. Anders Samuelsen skal jeg sige: Når vi støtter det oprindelige forslag, og når vi så meget mere støtter ministerens ændringsforslag, er det jo netop, fordi vi ønsker en lov, der er så retfærdig som muligt. Det mener vi faktisk at vi har fået med forslaget, som det nu ser ud, det er vores opfattelse, og derfor vil vi ikke støtte De Radikales forslag.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det er muligt, at Venstres ordfører mener at konstatere, at der ikke er noget nyt i sagen. Men det er, fordi vi ikke får nogen svar, så jeg vil altså godt prøve igen, når det nu er sidste chance, inden man løber tør for korte bemærkninger, og spørge Venstres ordfører:

Gør det intet indtryk, at Advokatnævnet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og mange andre, som i øvrigt har givet Tinget hørings-svar til forslaget, mener, at det er dybt, dybt, dybt betænkeligt? Det er jo skarpe ordvalg, der bruges. Gør det overhovedet ikke noget indtryk? Og mener man, at man bare delvis kan afvise alle de bekymringer og alle de sorgere ved at give et svar til hr. Jens Peter Vernersen, hvor man siger, at der ikke kan opstilles klare regler, men de kan måske komme hen ad vejen? Det er jo spændende skattelovgivning, man så laver. Gør de betæneligheder overhovedet ikke noget indtryk, og mener man, at man fuldt ud kan dække sig ind i forhold til det oprindelige ændringsforslag?

Det kan godt være, at der ikke er noget nyt, men det er kun, fordi vi ikke har fået nogen svar. Men kunne vi ikke få svar på de spørgsmål, eller kunne ministeren måske komme herop og forklare sig? Det kunne også være spændende.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Venstres ordfører påstår, at vi med det forslag, der bliver vedtaget om lidt, får det mest retfærdige system, man kan få. Men det kan ikke være rigtigt, at Venstres ordfører kan have den opfattelse.

Hvis vi nu havde et flertal i Folketinget, som påtvang forsikringsselskaber at give 100 pct.s compensation, også selv om huset kun var 50 pct. skadet, men at der samtidig var en mulighed for, at man kunne nøjes med at give 50 pct.s compensation – ville Venstres ordfører så påstå, at man havde fundet det rigtige og mest retfærdige system ved at gennemtvinge, at der skulle udbetales 100 pct.s erstatning?

Det radikale forslag gik jo netop ud på, at man fik compensation i forhold til, hvor meget man fik ret, altså at kompensere ad den vej så man fik sine advokatombudsninger, eller hvad det kunne være, dækket på den måde. Det må da være mere retfærdigt end den anden model, så hvorfor kan Venstre ikke støtte den model?